

Sjätte påsksöndagen 2023

I vår tid är man måttligt förtjust i bud. Många tycker att buden är jobbiga och besvärliga. Man har svårt att förstå att Bibelns folk jublar och dansar av glädje och tacksamhet för Guds heliga bud. Jesus säger själv: ”Om ni älskar mig kommer ni att hålla mina bud” (Joh 14:15). Det är det stora beviset på vår kärlek till Jesus att vi vill hålla Guds bud. Buden är ett slags milstolpar som anger riktningen för vår väg genom livet, så att vi inte flippar ut och hamnar i syndens och ondskans trask och riskerar att gå under. Samtidigt behöver vi alltid hjälp och inspiration för att lära känna vad buden innebär och hur de kan hjälpa oss att hålla rätt kurs genom livet. Jesus tillfogar därför något ytterst viktigt: ”Jag skall be Fadern, och han skall ge er en annan hjälpare, som skall vara hos er för alltid, sanningens Ande” (Joh 14:16-17). Just nu väntar vi med helig otålighet på att Gud skall sända sin helige Ande till oss vid pingst. Vi behöver den helige Andes inre ledning för att följa buden i livets alla situationer och utmaningar. Vi behöver både den yttre hjälp som buden är och den inre hjälp som Andens stilla och försynta maningar är. Det är så vårt samvete formas och fostras. Vi behöver både Guds och kyrkans bud som klart och tydligt ger oss undervisning och vägledning och sedan Anden som bearbetar vårt hjärta och gör det känsligt och mottagligt för Guds röst.

Evangeliet idag vill inskräpa i oss en mycket viktig sanning: att Gud alltid är med oss för att hjälpa oss att hitta rätt väg genom livet. Gud vill styrka oss genom sin ständiga omsorg och kärlek, så att vi verkligen inser att han är med oss i allt det som livet innebär. Gud vill sända oss sin helige Ande som en inre hjälp och kraftkälla för att inifrån uppfylla oss med sin kärlek. Kärleken är både bud och gåva, ja, framför allt gudomlig gåva och nåd som i sin tur gör det möjligt för oss att följa buden. Det blir vår största glädje att vi får del av Guds egen kärlek genom Andens ständiga verksamhet inom oss. ”Jag skall inte lämna er ensamma, jag skall komma till er” (Joh 14:18), säger Jesus som vill utgjuta sin Ande över oss alla och ingjuta den i vårt hjärta. Då är vi aldrig mer ensamma och bara hänvisade till oss själva. Anden påminner oss om att Fadern har sänt sin Son till oss. ”Herren, Kristus skall ni hålla helig i era hjärtan” (1 Pet 3:15). Vårt hjärta skall bli alltmer likt Jesu heliga hjärta, så att vi kan älska honom och varandra – och oss själva – med hans kärlek.

Ensamhet är ett av vår tids största problem. Det är egentligen inte så konstigt, eftersom de flesta inte har upptäckt att Jesus inte har lämnat oss ensamma utan har kommit till oss med sin Ande. Men vi som har tagit emot denna ofattbara gåva måste också leva av den och förmedla den vidare till alla ensamma och sökande människor. Vi hörde nyligen att regeringen har anslagit 100 miljoner för att motverka ensamheten, ett av våra största samhällsproblem. Det är jättesnällt av

regeringen, men inga miljoner, hur många den är, kan hjälpa människor att ta emot det enda som effektivt kan befria oss från ensamhet, alltså Andens gåva. Jesus ger oss Anden som vill dra oss allt djupare in i den oupplösliga föreningen mellan Fadern och Sonen. ”Den dagen skall ni förstå att jag är i min Fader och ni i mig och jag i er” (Joh 14:20). Vi får genom nåden delta i Treenighetens inre liv. Genom vårt dop har den treenige Guden tagit sin boning i oss. Vi är inte tomma och ödsliga inombords. Vi är bebodda av Gud. Vi kan aldrig vara ensamma, eftersom vi i varje ögonblick är föremål för den treeniga kärleken som rinner upp inom oss som ett levande vatten. När vi börjar ana detta djupa mysterium och förstå att vi är burna av denna kärlek i varje ögonblick, då blir det också vår stora glädje att få leva av Guds bud och så försöka återgälda något av allt det som Gud har gett oss.

”Den som har mina bud och håller dem, han älskar mig, och den som älskar mig skall bli älskad av min Fader, och jag skall älska honom och visa mig för honom” (Joh 14:21). Vi får lita på att Jesus ständigt är med oss för att hjälpa oss att leva av denna kärlek som gör det självklart för oss att följa buden. Det betyder inte att allt blir lätt och problemfritt i vårt liv. Många gånger får vi möta motstånd när vi vill ta Guds bud på allvar i vårt liv. Vi kan få utstå mycket och till och med få lida för vår trohet mot Guds bud. ”Bättre lida för goda gärningar, om det är Guds vilja, än för onda” (1 Pet 3:17), skriver Petrus. Det får inte förvåna oss att vi kan bli påhoppade eller utfrusna om vi håller oss troget till Jesus, till hans kyrka och bud. För en tid sedan träffade jag några unga människor, som berättade hur svårt det kan vara i skolan om man bekänner sig som kristen och vill vara trogen. Därför måste jag beundra alla ungdomar – ja, alla andra också – som trots påhopp och trakasserier vågar stå för sin tro. Det är viktigt att vi försöker stödja alla troende ungdomar, vare sig de är kristna, judar, muslimer eller något annat, så att de blir respekterade i skolan och i samhället i stort.

Vi får alltid lita på Kristi hjälp i alla svårigheter och när vi får möta motstånd. Han ger oss sin kärlek och inspirerar oss att bemöta alla med kärlek och godhet, så att vi kan försöka övertyga även vår belackare om Guds kärlek. ”Herren, Kristus, skall ni hålla helig i era hjärtan. Var alltid beredda att svara var och en som kräver besked om ert hopp” (1 Pet 3:15). Vi får göra det ”ödmjukt och respektfullt”, eftersom det också är Guds bud att vi skall älska dem som förföljer eller förlöjligar oss. Våra enda vapen är bön och kärlek. Det är en stor glädje att få utstå förakt och motstånd för trons skull. Varför skulle vi som säger oss efterfölja en korsfäst Herre inte få smaka något av det han fick utstå? Det får aldrig förvåna oss om vi blir kränkta eller smädade för Kristi skull. Då får vi också möjligheten att bli honom mer lika. Om vi lever djupt förenade med honom, kommer allt vad vi möter i livet att föra oss ännu närmare honom och stärka oss i tro, hopp och kärlek.